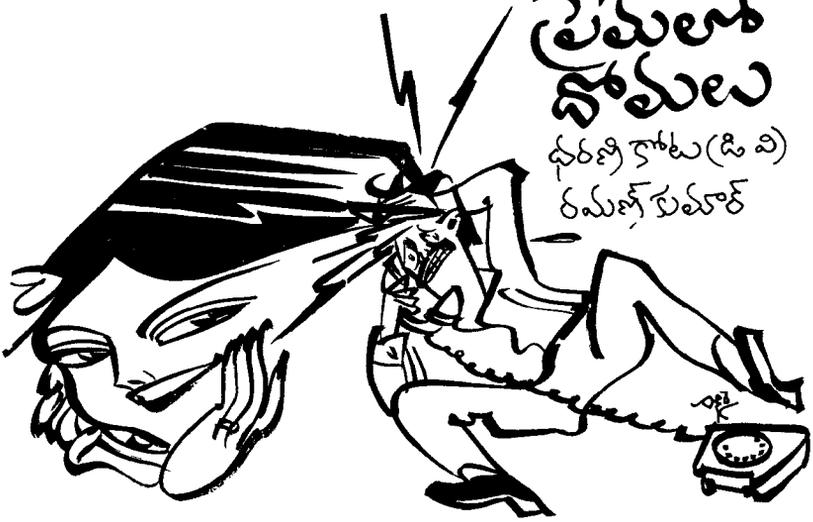

ప్రేమల నామలు

ధరణి క్రాట (డి వి)
రమణ్ కుమార్

సాయంత్రం ఆరు దాటు

కోడి!
ఫోన్ చేయాలి! ప్రమీలకి...

ప్రమీలవరని చచ్చు పుచ్చు ప్రశ్న లేస్తే పుచ్చొంకాయల్ని విసిరేసినట్టు మిమ్మల్ని విశిరేగల్తు! అయినా చెప్తోన్నా— ఆమె నాజాజీ, విరజాజీ, సన్నజాజీ, చేపంతి, పూబంతి, నావలపుల ఇంతి!

ఎంత 'పూలబిజినెస్సు' వుంటే మటుకిలా పూల గూర్చు సుత్తేసి మిమ్మల్ని విసిరిగింపడం భావ్యమా అని మీరంటే మటుకు వాడిన మల్లెల్ని విసిరేసినట్టు మరోసారి మిమ్మల్ని విసిరేయగలను—! పొనెత్తాను—182 రింగ్ చేకాస్! ఈరోజే నాకు ఫోనొచ్చింది! మొదటగా నాబంతికి చేయలనీ—

“ట్రింగ్...ట్రింగ్—ట్రింగ్”

“హల్లో 182 యేనా? ప్రమీలా?”

అరిచేను!

“హా—ప్రేమాలయమే? ఎవర్ని పేమించాలి మీరు? మాఫీజు— ఆదో! ప్రేమించే వద్దతులు చెప్పినందుకు ఫీజు పంద...” టక్కున పెట్టేను— వెధవ ఫోను— అన్నీరాంగ్ సంబర్ధే—మరోసారి రింగ్ చేసేను—

“హల్లో—హల్లో...హల్లో—హల్లో—హా—” నాగొంతు జీరోయింది. ‘వాడండి సెక్స్ ఫాచ్చులో 802 ఫార్ములో టాబ్లెట్టు టాబ్లెట్టు—చ!’

“హల్లో హల్లో—ర్”

“ధన్—ధువ్—ధద్ థాం”

నాచెవి అవిఆంపోయింది. ఇవేం శబ్దాలబ్బా? కోంపదీసిప్రమీలా “అయ్య ఆర్ బాయి” వెధవ పీనుగేమన్నా మాట్లాడతే న్నాదేంటి?— ఒణుకొచ్చింది! టక్కున పెట్టి. మళ్ళీ అయిదు నిమిషాలకి మళ్ళీ “కొట్టేను!”

“హల్లో-హలో వ. హల్లో-లవ్..”
 “ఎవరూ! తోటా మగర్ మింగవంత
 ఆనందం! ప్రమీలా..! ఓనాప్రమీలా,
 లైట్లక వచితవా? ఏమినా భాగ్యమూ?
 బలవ్యా ఓప్రమీలా? నీ ఫోనుకే జోహరి
 కా..”

“ప్రమీలా...నువ్వేనా..నువ్వేనాదాళిం
 గ్!”

“ఎవరూ.. రవణా.. హయ్యయ్య
 య్యో..ఏంటి?”

“నాకల్లో-నాఒంట్లో నా ప్రక్కల్లో
 నువ్వు రోజూ. వచ్చేస్తున్నావ్ “మీలా..!
 చంపెయ్యకు. ఒక్కసారి ఈరోజు సాయం
 త్రం పార్క్కి రావూ..! అరుస్తాండగా
 ఆపుడొచ్చేయవి..”

“ధబ్..కుయ్య-థింథిం” ఫోన్లో కట్టా
 లు!

అవతలి నుంచి ప్రమీల అరుస్తోంది,
 “ఓకే! అలాగే కానీ, ఇంకేంటి
 కబుర్లు?”

“ఏమని చెప్పుదును దేవీ....”
 అదెవటి? మధ్యలో అదెవటంటాం?”
 అరువు! (ఉరుము!).

“అయ్యో! ప్రేమకువై నేనే అలా
 పిల్చేను మీలా?”

కిలకిల! కళకళ! అది ‘మీల’నవ్వే!
 ఆమెలా నవ్వుతోండగానే నాఫోన్లో రక
 రకాల సౌండ్స్, బప్పిలహారీ మ్యూజి
 క్కులు విన్నడాయి! కలిసిపోయింది
 “హల్లో హల్లో” అంటూ అరవసాగేను;
 అదిగో ఆవ్వుల మొదలయ్యింది ఒకే
 ఫోన్లో అరుసురి అరుపులు!

“హల్లోవ్ ప్రమీలా-”

“ఆననే, ఏంటి! పచ్చడి పెట్టారా..

ధవ్!ధవ్!”
 “అకాంట్రాక్ట్ ఎలాగన్న ఒప్పించ
 వయ్య మొగుడా?”

డాంధంబోతున్ బున్స్...
 “ఏంటి. అకట్టాడెంటి రవణోద్...
 హల్లో...”

“హల్లో పాల్వంచ తార బుక్చేసారు
 గా, ఇదిగోండి-”

“ట్రీంగ్. జుయ్య సుయ్యసుయ్య!”
 “హల్లో పాల్కొల్లు సుబ్రావ్గారేనా?
 మీ ఆవిడ “డాం” అట! చురి పాట్రి?”
 వదిసమ్మాయ్. మాపిల్ల 21వరోజు
 ఈరోజే మీరూ..”

ధణిం సుయ్య జ్ఞాయ్యో—
 “ప్రమీలా-ప్రమీలా ప్ర—
 “అవకాయ పచ్చడా?”

“హల్లో సిచ్చాసువత్రండి ఏవరూ
 12వబెడ్డా.”

“హల్లో రవణా...ర....వ....ణా.”
 “హల్లో పత్రికాఫీసా....నా, కథేమ
 య్యుందూర్?”

“హల్లో...హ....ల్లో...ర...వ...ణా”
 “నాయ కోయ్..అమ్మాయ్. ఈయన
 ఈమయ్య అసలు వంట చెయ్యట్టేవ
 మ్మాయ్...మీర్రాంకి అరైంద్!”

“ప్ర....మీ....
 “అకాంట్రాక్టు...”
 “ధణం జుయ్య...థాం...సుయ్య.”

“రవణా...ధణం...ర....ర....”
 “ప్రమీలా...ప్రమీలా...ప్ర..మీ..లా”
 జుట్టు పీక్కొని, షర్టు చింపుకుని,
 ఓసారి కొత్త ఫోన్మాసి, పళ్ళు కొరు
 క్కొని దాన్ని నేలకెత్తికొట్టి భోరుమంటూ
 క్రింద కూల బడ్డాను.—